

FOAIE PAROHIALĂ SEPTEMBRIE 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

Rugăciunea, un elan al inimii

Mulți dintre noi, când spunem că „ne rugăm”, ne gândim doar să îi cerem ceva lui Dumnezeu. Însă aceasta e doar o parte a rugăciunii, rugăciunea „de cerere”. Cristos, când i-a învățat pe ucenici Rugăciunea „Tatăl nostru”, i-a atenționat: „Când vă rugați, nu spuneți multe ca păgânii care cred că vor fi ascultați pentru vorbăria lor!” (Mt 6,7). Iar Sf. Toma de Aquino, cel mai mare teolog, ne spune: „**Rugăciunea nu-i este prezentată lui Dumnezeu pentru a-i face cunoscut ceva ce El nu știe, ci pentru a îndrepta spre Dumnezeu sufletul celui care se roagă**”. Altfel

spus, rugăciunea este „un elan al inimii”, expresie a iubirii.

Așadar, dacă te rogi bine, adică te rogi așa cum te învață Isus să te rogi, atunci acționează cu îndrăzneală și încredere, căci Isus este cu tine și nu te va părăsi, iar binecuvântarea Lui se va odihni peste tot ce faci cu o inimă curată pentru gloria Lui și gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Înainte de a ne ruga, este bine să-l invocăm pe Duhul Sfânt, folosind aceste cuvinte sau cu altele asemănătoare: „O, Duhule Sfinte, Suflet al sufletului meu, Te ador! Luminează-mă, călăuzește-mă,

întărește-mă, consolează-mă. Spune-mi ce trebuie să fac; dă-mi poruncile tale. Promit să mă supun la tot ceea ce Tu dorești de la mine și să accept tot ceea ce Tu îngădui să mi se întâmple. Fă-mi doar cunoscută voința Ta”.

Isus ne îndeamnă să-i aducem Lui întrebările noastre, problemele și temerile noastre, iar El se va îngriji de ele. Pentru Isus, întunericul însuși nu este întunecat, iar „noaptea strălucește ca ziua”. Nu există nicio situație și nicio suferință atât de grea, încât Isus să nu o poată face ușor de purtat și – dacă astfel este voința Lui – chiar să o ia cu totul de la aceia care sunt striviți sub greutatea ei. **Roagă-te lui Isus cu încredere și cu abandonare și nu cu o dorință secretă de a-I forța mâna și de a obține de la El numai ceea ce ai tu în vedere.**

limitând ce poate face Isus pentru ele și folosindu-se de rugăciunea lor ca de o încercare de a controla atotputernicia iubitoare a lui Isus. Cât de nefericiți sunt aceia care vin la Isus propunându-I propriile lor soluții, când tot ce au nevoie să facă este să Îi aducă problemele lor, nevoile lor și cererile lor.

Când te rogi și mijlocești pentru cineva, fă-o cu o încredere nemărginită în iubirea lui Isus pentru acel suflet. În același timp, renunță la orice dorință de a vedea rezultatul mijlocirii tale așa cum tu ți-l imaginezi sau ți-l dorești să fie. Îngăduie-i lui Isus să primească rugăciunea ta și să răspundă la ea în felurile care corespund înțelepciunii Lui nesfârșite, iubirii Sale și voinței Sale desăvârșite pentru persoana pe care o aduci înaintea Lui. Nu veni la Isus cu

Rugăciunea este cea mai puternică armă a creștinului. Rugăciunea este cea care ne face eficienți, ne face fericiți, rugăciunea ne dă toată forța necesară pentru a duce la îndeplinire cele ce ne sunt cerute de Dumnezeu.

Sf. Josemaria Escriva

„**Cere și vei primi**” (Matei 7,7). Dar cere cu o credință încrezătoare, crezând că orice îți va da Isus este cel mai bine pentru tine și cel mai glorios pentru El și pentru Tatăl Său. „**Caută și vei afla**”. Da, caută, dar îngăduie-I lui Isus să te călăuzească spre ținta căutărilor tale. Sunt suflete atât de atașate de ceea ce cred ele că ar trebui ca Isus să le dea ca răspuns la rugăciunile lor, încât, atunci când le dă ce este cel mai bine pentru ele și mai glorios pentru Isus și pentru Tatăl Său, ele nu reușesc să vadă acel lucru. Aceasta pentru că nu mijlocesc sau nu cer în Duhul Sfânt. În schimb, ele se roagă din obscuritatea, orbirea și îngustimea propriilor lor percepții,

soluții; vino la El numai cu problemele tale și îngăduie-I Lui să dea soluțiile. El nu are nevoie de soluțiile tale, dar când îi aduci probleme, suferințe, întrebări și nevoi El este glorificat de încrederea ta în iubirea Lui milostivă.

Când vii să te rogi, cuvintele nu contează atât de mult; atenția ta iubitoare față de prezența Lui este ceea ce consolează Inima Sa dumnezeiască. Dă-I atenția ta și El va lucra minunile iubirii Sale milostive în sufletul tău. Oprește-te înaintea Lui. Rămâi în prezența Lui cu blândețe, fără să te forțezi să produci gânduri, sentimente sau senzații. Tot ceea ce este de trebuință este credința; și cu credința, speranța; și cu speranța, iubirea care leagă sufletul de Isus și face unirea cu El o realitate.

Rugăciunea nu este altceva decât o relație de prietenie, o întâlnire frecventă cu acela de către care ne știm iubiți. Cereți-i ajutorul în nevoie, descărcați-vă năduful înaintea lui și nu uitați de El la bucurie. Vorbiți-i folosind nu formule complicate, ci cuvintele care vă vin din inimă pentru a descrie nevoia voastră.

Sf. Tereza de Avila

Când te rogi și mijlocești pentru cineva bolnav, este destul pentru tine să îți spui lui Isus: „Doamne, cel pe care Îl iubești, este bolnav” (In 11,3). Lasă toate celelalte Inimii Sale Preaiubitoare. Dacă ceri un leac sau o vindecare, fă-o cu astfel de încredere în iubirea Sa, încât credința ta să fie gata să îmbrățișeze răspunsul Lui la rugăciunea ta, orice formă ar lua acest răspuns.

Isus le oferă Crucea Sa sufletelor, dar niciodată nu o impune și când un suflet începe să spună „da” la exigențele dulci și teribile ale iubirii Sale, îi potrivește Crucea pe umerii săi și apoi îl ajută să o poarte pas cu pas, crescându-i greutatea numai pe măsură ce acel suflet crește în iubire și în tăria care vine de la Duhul Sfânt.

Fii vigilant, căci dușmanul a tot ce este adevărat, curat și frumos îți dă târcoale, căutând un loc de intrare în castelul sufletului tău. Pecetluiește fiecare intrare și fereastră cu Semnul Crucii și cu puterea Sângelui lui Cristos și vei rămâne în siguranță sub protecția lui Isus.

Când te îndoiești sau când ești asaltat de ispite și de temeri, vino la Isus și odihnește-te un timp în prezența Lui. El îți va reda încrederea în planul Său și va da pace inimii tale tulburate. Prea multe suflete, când sunt cuprinse de ispită sau de încercare, de îndoieli și de temeri, evită să vină în prezența lui Isus, când, de fapt, acolo și numai acolo vor găsi pacea inimii și încrederea în bunătatea

Sa milostivă și nesfârșită.

Noi învățăm multe lucruri în ale credinței, unele folositoare și altele mai puțin, dar ceea ce trebuie să nu uităm este: să-l iubim pe Isus, să-I dăm inima noastră, să rămânem în prezența Lui, să căutăm Fața Lui și să ascultăm glasul Lui. Dacă nu trăim aceste lucruri, nu am învățat nimic folositor și toate eforturile vor rămâne superficiale și sterile.

**Când ești slab, vino la Isus!
Când ești împovărat, vino la Isus!
Când ești temător, vino la Isus!
Când ești asaltat de îndoieli, vino la Isus!
Când ești singur, vino la Isus!**
Nimic să nu te despartă de Inima Sa, care este pururea deschisă ca să te primească! Cel rău este acela care caută să îndepărteze sufletele de Inima Sa Preaiubitoare. Cel rău este acela care seamănă semințele îndoielii, ale temerii, ale tristeții în suflete, ca să le îndepărteze de Isus și să le conducă în hăul rece al întunericii și al disperării, unde locuiește el însuși.

Inimii Sale față de o lume însemnată de suferință și devastată de păcat.

Când găsești ceva anevoios sau peste puterea ta, cere-I lui Isus să facă acel lucru în tine sau chiar să-l lase nefăcut, după cum crede El de cuviință. Sunt lucruri pe care tu ai vrea să le faci, dar care sunt străine de planurile Sale; și sunt lucruri pe care El vrea să le faci, dar la care tu, de la tine însuși, nu te-ai gândi niciodată să le faci. Atașamentul tău pentru a face ce vrei tu este cel care împiedică îndeplinirea promptă a planurilor Sale desăvârșite pentru tine și pentru acel loc.

**Iubește-o pe Maica Sfântă!
Departa de Maria, credincioșii riscă să devină căldicei și apoi reci. Departa de Ea, vor ceda obișnuințelor păcatului și se vor afla prea slabi ca să se ridice atunci când vor cădea.** Departa de Ea, viețile lor vor fi golite de bucurie, de tandrețe, de dulceața și de căldura pe care Inima Ei Neprihănită o împrăștie în sufletele celor consacrați ei.

Rugăciunea este liman pentru cei învăluți de vifor, ancoră pentru cei asupriți de valuri, toiag pentru cei osteniți, comoară pentru cei săraci, refugiu pentru cei bogați, ajutor contra bolilor pentru cei slabi și apărare a sănătății pentru cei tari.

Sfântul Augustin

Acum, Isus trăiește în Euharistie, după cum trăiește în ceruri: într-o neîncetată stare de mijlocire pentru toți cei care cred în El și vin la El cu apăsarea poverilor și durerilor vieții. Nu este nimic ce nu va face pentru sufletul care se apropie de El cu încredere. Pentru aceasta a dorit El să rămân prezent în Sacramentul Iubirii Sale, până la sfârșitul veacurilor, astfel încât sufletele să poată ști unde să Îl găsească și să se apropie de Dânsul cu ușurință, încredințate că sunt ascultate și încrezându-se în milostivirea

Iubește-o pe Maica Sfântă și fă ca Ea să fie iubită. În aceasta nu poate fi nicio exagerare; nu te teme să o iubești excesiv pe Maica lui Isus. Iubirea ta pentru Ea nu se va apropia (egala) niciodată de cea a lui Isus în tandrețe, în pietate filială, în atenția față de toate dorințele Inimii Ei. Apostolii, după Înălțarea lui Isus la cer, s-au adunat în jurul Ei, ca în jurul unui cămin de foc și de lumină. Astfel au fost pregătiți să primească revărsarea Duhului Sfânt la Rusalii.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș